

et n̄ nobilitas; & ē uirtus. Vg. cū bonum in uī h̄ uirtutem aum e
 liciat n̄ ariū erit uirtutis. Si uq̄ eliciat cū malum in uī, na
 riu erit nobilitas, cum bonum, q̄ bonum n̄ p̄t̄ odis hui, nam
 lum, q̄ malum q̄ mari.

Vn̄ ad h̄ necessitatem q̄ ad sp̄m, n̄ ē necessitatem ab
 solutam, s̄t ex pygmeti, q̄ ab h̄ p̄t̄ uirtutem h̄ bonum aum n̄ ex
 erere; si t̄ eliciat ep̄t̄ huius sp̄i et n̄ absonus. Necessitas q̄
 ad exercitium, s̄t ex dabi cum uirtutem n̄ p̄t̄ n̄ exercere aum certa
 sp̄i cū aliq̄ s̄t̄m. Ut contingit in Fabria, ubi uirtutem n̄ p̄t̄
 n̄ q̄ mare Deum clari int̄m: nec n̄ in illius potestate ē, aut
 odium cū illum exercere, aut aum ap̄t̄ suspendere. Vn̄ h̄t̄
 necessitatem q̄ ad exercitium h̄m̄ inuirtute necessitatem q̄ ad s̄
 p̄m, ē q̄ necessitatem ab h̄ h̄t̄m, q̄ h̄m̄t̄ uirtutem necessitat, in
 q̄ dicit̄ ab necessitate q̄ ad sp̄m, ut h̄t̄. *Quo p̄t̄*

Dom: uirtutem n̄m̄ necessitari q̄ q̄ sp̄m in hac uita
 ab aliq̄ s̄t̄m. Vg. a bono in uī, a beatitudine s̄t̄ le considerata.
 N̄ ē, q̄ uirtutem n̄ p̄t̄ odis s̄t̄m n̄ sub aliqua uī mali, sed
 tam in bono in uī, q̄ in beatitudine nulla apparet cū mali:
 q̄ h̄ cū illa eliciat aum n̄m̄ erit uirtutis, et n̄ p̄t̄ h̄t̄m.
 q̄ necessitati q̄ ad sp̄m, hoc et' accedit cū q̄t̄ribet s̄t̄m, in
 q̄ nulla apparet uis mali, et cū beatitudinem uirtutis, q̄ h̄
 minis, h̄ s̄t̄ le consideret, et n̄ h̄t̄ uī laboris et deficiat, q̄
 in illius app̄t̄e sugana ē.

Arg. Deus q̄ bonum bonum, odis h̄t̄ a Damo
 by: q̄ et' beatitudo q̄ ē sp̄m bonum odis h̄t̄ p̄t̄. q̄ cū
 illam p̄t̄m̄ n̄m̄ consideratam n̄ necessitati uirtutis q̄ ad sp̄m
 Arḡt̄ d̄t̄m̄m̄ ante ex Vag. 1. 2. 2. diff. 29. cap. 1. 2. 3. 4.
 ut ē odium inimilitia, aliud d̄t̄m̄m̄, seu delecta
 t̄m̄. Odium inimilitia interpretatur q̄ q̄ uis ē cū p̄t̄
 & aum n̄ infacti. Odium administrati p̄t̄m̄m̄ malum
 s̄t̄m̄ d̄t̄m̄m̄. Odium igit̄ inimilitia Deum damnati pro
 sequenti, in quantum p̄t̄m̄m̄ eorum scelera; et n̄ odium admini
 strati, cum in Deo nulla cū mali apparet p̄t̄. Hoc
 s̄t̄m̄. Con: aut̄ negi l̄t̄m̄. Beatitudo n̄ nec ut ma
 lum causat, ut ita h̄ cam, nec ut malum format̄ app̄t̄m̄.

endi pot, abq, adu si deus a demonibus odio habeatur,
q, promeritis illis punit, beatitudo tñ nec sic odio heri po-
test cum omni pccatum infingat.

SECTIO IV

Impura aij suspensione debi libertas:
Pura suspensio aij tunc dabi, qñ potibz oibz reghz ad libe-
ri operatum iustas se hñt meri negatiue nullum exoranda a-
rem nec iustas, nec iustas; nec alium forzum aij q expli-
tet se nite elipere aijm.

Et quim qñ dicit affr, et pot probari ea de pte libe-
tatis. Ita Salas 1. 2. qñ. 6. arb. 3. disp. 1. 1. lib. 3. a no. 20.
S. Tho. 1. 2. qñ. 11. arb. 5. in et. Et in corpore ad qñ non am
affert puram omissionem qñ ee pccatum. Sectio IV. de aia a
disp. 15. a 3. 84. Suarez. disp. 17. lib. 4. no. 5. et si qñ puram
suspensio, seu omisso libera libera tunc dabi qñ potibz nega-
tis ad elicientiam aijm, iustas neg. se hñt, nullum aijm elicien-
do. Et ab ea se pot heri, qñ ad elicientiam qñm n̄ necessitati, qñ
caus suspensio, et omisso aij libera e. Et qñ qñ pccati
anien da a pccati pot libere n̄ agere; It dicit aduicm
pura suspensio, et pura omisso aij, qñ in pura aij suspen-
sione dabi libertas.

Et qñ dabi aiaty libertas n̄ iustas lib in aij
qñ; It n̄ ponit in aij n̄ per puram aij suspensionem, et omis-
sionem; qñ pura omisso e impossibilis, et si dabi non e libera
Sectio disp. min. Non ponit in aij n̄ potibz, cone min, n̄
potibz negatiue, negs min. Cum n̄ impossibilitate suspensa-
tis sit n̄ elipere aijm, et elipere, si uoluerit; si n̄ elipat ex-
eruat suam libertatem, ponit que in aij n̄ neg. ad e n̄
aij potibz, et qñ illius pccati.

Quare? Et pura omisso, seu suspensio aij, sit uo-
luntaria? Resp. e voluntariam qñ uolenti. Et si. Quia
voluntarium indicatum dicit illud qñ ponit a uolente
n̄ qñante, ex eo qñ neg. libere tñ se hñt n̄ elicientis aijm.
Sed pura omisso et suspensio aij ita pendet a uolente; qñ e

voluntaria indubitate. In fit ad voluntarium indubitate si regri qd fit voluntarium & aliquem animi potestatem, fit quod procedat a recte decedente cognoscit illud, ut docet S. Tho. 2^a 2^a q. 10. ad 2^m. Et supra omisso in tantum dicitur procedere a recte in quantum est dispensatio infirmitatis, qd ab illa potestatem cogendi potest animi eligenda.

Quamvis placens dicitur oio qia fit phisice et ab illa loquenda quodammodo et ordinario loquendo si dicitur in mente suspensio, et omisso aut, qd debet aliquis animi potestatem qd, & gaudij ad illam concurrere, qd, & a, & oia illius. Et hoc e qd intendunt S. Tho. qd quamvis aut dicitur potestatem liberam ee negant; ut probat Sallat 1° 2^a q. 6. disp. 1^a l. 1^a n. 22. Ita n. experimus, aliquem omittere saluum est, qd operari in sompno hinc dicitur. Et idem de alijs dicendum.

Disputatio 2^a
De libertate voluntatis anime.

Sectio 1^a

De actuali Dei libertate?

Quia videtur perfectissimam libertatem habere, ee qd effectivam simpliciter simpliciter de se ee brecht Herile 1° q. 1° disp. 1° cap. 1°. Et hoc probatur: qd ois effectus qd reperitur in creatis, debet si sit antecedenter, sed et gratis dari in Deo, h' in qua voce gratis abstracta imperfectionem aliquam si includat: sed libertas gratis e maxima, & latissima excipitur perfectissimis, qd in nobilioribus tuis reperuntur, et in h'ca voce gratis nullam includit imperfectionem, qd gratis dari in Deo, et contra e perfectio simpliciter simpliciter.

Quoniam omni rei gratis libertas, seu voluntas qd dicitur in Deo e maximae potestatis, seu per maximam animi si progre die dicitur, sed per maximam huius ultimam puri, et distinctissimas, ut optime dicitur Suan. disp. 1° q. 1° l. 1° n. 22. Et hoc qd voluntas, qd in Deo, e gratia, seu animi sui talis dicitur voce animi, quoniam potest eligere, et recipere. Ita in Deo qd e gratia eligens, qui eligens animi voluntatis, qd voluntas, seu libertas gratis in Deo si e gratia, nec se habet qd maximam animi si in mi.

per ordinem, ad libertatem ad q' tendit.

Loca omnia, et quaeque membra vniuersae & c. difficultas est, in
 explicanda hac auctori libertate diuina, in qua ad generalitatem uentum
 felicitatis potest impugnari omnia q' in explicare alij uoluerunt, qm' a signis
 ueniunt, q' facile impugnari nequid. Variis igitur modis explicandi
 hanc difficultatem reprobis. Imo dicitur, lib' d'ari in Deo uic et
 proprie cum liberum, n' in ita, ut addat aliquam exceptionem, aut
 unum aliquem inordinatum aiji diuini uariis, s'c' ita, ut ita met' aui
 inordinatis uariis, q' e' h'ic' t'ens, purissimus, ac simplicissimus, et
 ois inordinabilis, q' Deus se ipsum amat uariis, pro ut se ipse tra-
 ctat, ad tota creatura, ad q' potest or' trahi, constituitur in se, liberi.
 Et ita dicit Sicut. Gregor. Ferrari. D. Bonar. N'azari. Thom.
 Branches. Varques. Valens. quos refert et legit' Granada 1^a p'ie
 que 19. Sept. 15.

Et q' aui diuina uolens tam qm' q'ie uolens, qm' in q'ie ap-
 petibus e' uoluntatis, uoluntatis, et uoluntatis, s'c' ex utraque uoluntatis,
 uoluntatis, q' tota s'c' e' (nec potest minus, nec augeri, nec potest
 se h'ic) h'ic qm' et dicitur ad attingenda oia tota uoluntatis, tam
 uariis qm' libera in uoluntatis cuius uoluntatis, abq' addo ut illis aui
 q' se Deus, q' e' uoluntatis bonum, uariis amat, a uoluntatis et uoluntatis, q' uoluntatis
 uoluntatis et uoluntatis, libere, ita ut potest illas uoluntatis: s'c' hoc uoluntatis
 uoluntatis, ut in eodem met' aui purissimus, et simplicissimus, abq' ullam
 uoluntatis uoluntatis uoluntatis; q' q' illam Deus uoluntatis, s'c' e'.

In uoluntatis eundem met' aui uoluntatis. In uoluntatis
 e' ut uoluntatis et uoluntatis, in uoluntatis; uoluntatis s'c' tam in-
 h'ic e' qm' uoluntatis uoluntatis in uoluntatis, uoluntatis: uoluntatis in uoluntatis, et
 q' ad e' (s'c' n' e' ipse Deus). It' q' ad uoluntatis uoluntatis, q' ita uoluntatis ad-
 uoluntatis, q' uoluntatis, ut potest in uoluntatis. In q' differet ad aui uoluntatis uoluntatis,
 h'ic n' q' ad uoluntatis e' s'c' q' ad uoluntatis uoluntatis e' uoluntatis; q' uoluntatis s'c' a uoluntatis
 ta, ut si ipse uoluntatis potest uoluntatis; n' e' in uoluntatis q' ad uoluntatis, q' si uoluntatis,
 uoluntatis uoluntatis ad uoluntatis.

Et in h'ic uoluntatis explicati uoluntatis e' ex diuina uoluntatis aui
 uoluntatis q' q' uoluntatis. Quom' in uoluntatis uoluntatis h'ic q' h'ic
 uoluntatis uoluntatis oia tota uoluntatis, in ois q' uoluntatis, uoluntatis uoluntatis
 uoluntatis, q' in eis uoluntatis uoluntatis. In uoluntatis uoluntatis s'c' uoluntatis

as n' h' e' p' possibile abse. Et e' illa e' f'ira, aut n' f'ira
 sub d'ist'inct'one, n' p' h'ic n' d'us h'ere iudicium, q'
 cognoscit in au' d'is g'f'is e' b'iam e' aut n' e' f'ira, q'
 abt, s'ic f'up'it, q' talis, e' talis s'ituatio apponant. In
 uom' q' d'ist'inct'one n' p' h'ic h'ere f'uram aut d'isp'ens'ionem, ut m-
 or dilem'us. Et cum aliq' h'it 2^a o'ium r'adix, e' t'ia; h'ic t'ia
 e' n'aris debet u'ire u'it'um ex d'ist'inct'one u'it'is, n' h'ic q'
 h'it f'ira, e' n' h'it f'ira; p'oducenda e' n' p'oducenda; r'ea p'ar'it
 o'is e' u'ire d'eo aut i'nt'ent'um e' e'f'ic'ac'ionem, q' u'elit sub d'ist'inct'io-
 one talia e'p'rema. I' h' mundum e' f'urum, aut n' e' f'urum, n-
 al e' p'oducenda, aut q' e' p'oducenda; n'aris n' q' d'ist'inct'io-
 na in alterub'ram p'rim' d'ebet i'nc'linari, aut u'it'endo talia e'p-
 reba, aut d'ep'nde n' u'it'endo; seu u'it'endo ea n' e' e' n' amare,
 e' n' eligere.

Aduertendum 2°. ex l'og'ic'is q' d'ist'inct'io, s'ic p' h'ic n'is
 q' cum hi d'ist'inct'io aut sint o'is n'aris, d'ebet aliq' aliq' adu' ut q'
 ut p'ic'at' h'ere u'it'is, aut q' d'ist'inct'io. Item cum d'ist'inct'io aut u'it'is
 u'it'is, aut u'it'is d'ebet, s'ic sub d'ist'inct'ione, e' u'it'is d'ebet aliq' d'is-
 t'inct'io adu' ut d'ebet u'it'is e' u'it'is d'ebet q' d'ist'inct'io
 Et hoc e' q' d'ist'inct'io e' p' h'ic n'is ad d'ist'inct'io. Et aut m'it'is
 h'ic p' h'ic n'is, aut d'ist'inct'io e' ex e'od'em d'uar' lib. s'ic q' d' n'is n-
 u'it'is, d'ist'inct'io cum h'it 2^a r'adix e' t'ia o'ium u'it'um creat'ionem,
 ut s'ic illa sint, e' n' sint, s'ic i'nc'ip'ere creat'ionem, seu autem q'
 q' d'ist'inct'io, q' creat'io: e' n' q' d'ist'inct'io, aut s'ic u'it'is, q' n' h'ic m-
 nent in e' p'ossible.

Et d'ist'inct'io e'p' h'ic u'it'is creat'io. I'nc'ip'ere q'
 q' h'ic h'it, q' d'ist'inct'io s'ic aut p'oduc'io aut amoris d'ist'inct'io
 e' ad am'orem, e' alia p'oduc'io aut n'it'is d'ebet ad u'it'is
 u'it'is; h'it u'it'is, aut aut d'ist'inct'io aut, q' u'it'is h'ic ad d'ist'inct'io
 d'ist'inct'io ad u'it'is d'ebet ad h'ere u'it'is; e' d'ist'inct'io n'it'is
 talis aut d'ebet h'ere ad q' p'oduc'ionem e'od'em u'it'is.

Non sunt e' om'it'enda aut d'ist'inct'io in creat'io
 e' d'ist'inct'io u'it'is. I'nc'ip'ere; q' d'ist'inct'io creat'io, cum h'it q' d'ist'inct'io
 u'it'is d'ist'inct'io in p'oduc'io, ut d'ist'inct'io n'it'is: u'it'is aut d'ist'inct'io
 na cum h'it q' d'ist'inct'io aut, e' r'eam n'aris in se h'ic aut u'it'is u'it'is
 h'ic

dentem in oia tota sub dicitur et uage. n. quid est aliud
aui, ut se delectet, sed sit indiget aliqua extrinseca, qd. conuoluit, et qd.
debet ad uolendum & uolendum, libere.

Quoniam est potentiam creatam, denominari libere uolentem.
libere ab aie emouente hata, ad aum inbipsum, q. semp. e. amona-
nent, et n. sicut potest uolens, qm. e. aliqua intrinseca qd. hinc uolens
sibi deputatum. Potest uis aia n. denominari libere uolens
n. potest aie produciua qui amata: nec uolens, n. potest negre
sali aoi. seu potest qd. illam uolens. Qd. ab ipso aui nariu. q. uel
exiam crei sicut uolens, seu uolens, q. qd. qd. me-
dicante, suo qui inbipso saltem exiam uolens, aui libe-
re uolens. Et idem duo n. am. de negre exia aui crei, q. uolens,
hinc produciua, qm. negre debet uolens aui nariu. aia uol-
ens, ut dicat libere uolens saltem creaturas.

Quoniam discrimen est qd. uoluntas creata n. pot. denomina-
ri libere uolens, & uolens potest, n. qd. de facto exia aui, qum. pro-
duci, et uolens. ut aia ex determinata hinc, uolens, n. qd.
suum ex determinata hinc, qum. produciua illa, uolens, qum.
tali aia temporis produciua hinc. Et qd. e. qd. uolens, crea-
ta a nulla aia n. denominari libere uolens, qm. aui n. qd. n. ad
ista aie auati, ab illa libere, qum. uolens. Ad ista aia n. p.
qum. denominari libere uolens, ab aui amonente sibi in-
bipso, qum. semp. hinc, h. nariu. uolens produciua extem.
qum. ut uolens, qm. uolens, seu uolens, ut uolens
uolens hinc qua non e. Ad aut. qd. uolens, n. qd. e. ut uolens
existat, qd. per illa aia qum. q. iam exia, uolens, h. aui
e. qd. aui existat hinc, ut uolens. qum. n. qd.

Ex dictis patet aum libere in Deo n. addere sicut
nariu. qd. terminum ad extrinseca. Ad e. n. adde-
re qd. uolens aui, per qd. res ab ipso libere uolens pro-
duci, qd. e. uolens, negre sali aui, ex cuius aui n. e.
qum. produciua. Ita qd. se se explicat. Sicut. lib. n. qd. 6. In
prope allegat. Magnificum e. alio. qum. qd. libere aui
n. in ista aui Dei qum. uolens, n. qum.
hinc, seu comparat ad ipsum Deum (hinc e. max. naria)

aut uoluntatis ab aut quatuor, uoluntates, et uoluntates in se?
 Resp. distingui uirtutem. Ita Dur. lib. sec. q. no. 43. Ceteri qd
 dicitur de eadem entitate pot. frare pot. completi in adaequato, in hinc
 uolunt, copulando pot. uol., dabit autem uirtutem in ead. ordi. hinc
 lecta, sa eadem met. entitas uoluntatis dicitur prout dicitur qd si
 quam etiam, et prout dicitur ad frans, et et prout dicitur, ad illam et il
 lam etiam uolens illius productionem, et illam uolens, conuigunt
 in diuisa uol. per longos in adaequato n. hinc uolens, qd est.

Q. dicitur qd si illa uoluntas per se distinguitur a
 libere a natura, sit aliqua ratio inuicem apti aut uarij diuerso.
 uoluntatis, an in toto, et sit aliqua uol. Resp. non aliud e. qm ista
 met. entitatem uoluntatis alicui uarij prout a qd uol. et patet in
 totum qd uult, et n. uult efficere. Nam n. sua diuisa de hoc dicitur.
 to, n. aliud e. qm ista aut sua diuisa prout exprimit hoc ob
 scum: ita uoluntas diuisa ac hoc totum non aliud e, qm ista met. diuisa
 uoluntas prout tenet et dicitur ad hoc, totum. Et qm illa exp.
 uol. hinc totum in sua diuisa non addit autem sua: ita illa uoluntas
 in quatuor non addit uoluntati, nec e aliqua uol., ita e ista met.
 uoluntas diuisa uoluntas admet, qd qm totum e productionem, et re
 quiem autem qd totum n. productionem.

Q. dicitur qd uoluntas libera, qd Deus dicitur uolens libe
 re oria e. uolens et uolens qd ad hunc e, n. n. qd ad terminoem.
 Q. si exp. Dei sit eadem met. aut, qd comparatur lum. Deo e. uolens, et
 hinc uoluntatis, seu uoluntas uolens et terminoem ad hunc, et i
 deo dicitur n. e. denominatio uolens, nec autem app. qd Deus
 sit uolens, illam pot. uolens, n. hinc uoluntatis uolens uolens
 hinc qd uoluntas, qd autem autem uolens et uolens uolens.

Dicit illa uoluntas e. aliquid exp. aut uarij, et exp. to
 ti: scias qd. legi. de nouo aduenire. Deo aliqua inuicem: ita n.
 longitas hinc totum qd. de nouo aduenire. Si v. legi. denominoem
 liberi in autem diuisa uolens n. e. inuicem, ita uolens, ut e. ob
 scum, qd Deus liberi uolens. Sed illam uolens de nouo adue
 nire qd ad uolens. Itaq. qd ad totum, qd de nouo amati aut
 productionem; atamen qm e. Deus hinc in autem uolens, qd Deus se a
 mat. Q. dicitur qd uolens liberi in autem diuisa uolens qm e. in.

tis, abq; adq; si Deus videt aliqd & nouo p[ro]p[ri]e mutabatur
 q[ui]d. ¶ Quid p[ro]m uentur[is]. Certeq; Deus hodie dili-
 gat unum p[ro]m q[ui]d. Scia et om[ne] n[on] diligit, n[on] legi moralis mutui in
 Deo, q[ui]d et n[on] dabit talis mutui, si in tempore aliqd uult, q[ui]d ab ali-
 no q[ui]d uult. ¶ H[ic] q[ui]d. ¶ H[ic] uita e[st], q[ui]d q[ui]d Deus uult q[ui]d
 uult p[ro]m q[ui]d antea uult, nulla adit animi inconstancia, ne
 uarietas in Deo; Deus n[on] ab eterno uult p[ro]m pro hoc, & illa temp-
 re, et n[on] pro illo, ne pro alio; et alterum q[ui]d h[ic] d[omi]ni gratiam
 Sobriam, & illam uoluerunt, erat tantum pro hoc tempore et
 q[ui]d pro illo. ¶ Et u[er]o si aliqd in tempore de nouo uult, q[ui]d ab ali-
 no q[ui]d uult, n[on] adit aliqua mutui moralis, q[ui]d antea p[ro]m
 h[ic] p[ro]m uult. ¶ H[ic] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]am n[on] se debuit ad uultum,
 imo uult n[on] p[ro]p[ri]e a[li]a uult, n[on] uult, se debuit ad uultum,
 uult, et n[on] mutando decretum se debuit ad uultum,
 q[ui]d e[st] h[ic] q[ui]d inconstancia et moralis mutui.

¶ In uelle per libera p[ro]p[ri]e dari pura suspensio a[li]a
 Suis quis e[st] q[ui]d uult p[ro]m q[ui]d uult p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 p[ro]p[ri]e uult a[li]a libera n[on] se h[ic] nullum animi elidendo
 uultum, ne uultum. ¶ H[ic] uult. ¶ Suar. disp. 20. lect. 9. no. 39
 Et in supra tract. 2. lib. 5. de reprobatone cap. 4. no. 5. ¶ H[ic]
 ¶ H[ic] p[ro]p[ri]e 19. cap. 2. a no. 17. Et disp. 95. cap. 2. tract. 6.
 a[li]a disp. 95. § 79. Granada lib. 3. tract. 8. disp. 6. no. 5. Et
 p[ro]p[ri]e q[ui]d uelle aliqd e[st] pura suspensio a[li]a e[st] uelle imp[er]e,
 et q[ui]d e[st] amari dicitur uultum uultum uultum et im-
 p[er]e. Et adde exulat o[mn]i imp[er]e, ¶ In Deo uult n[on] h[ic]
 pura suspensio a[li]a. Et uult, q[ui]d si in Deo p[ro]p[ri]e uult
 pura a[li]a suspensio p[ro]p[ri]e uult uult uult, q[ui]d n[on] p[ro]p[ri]e uult
 et uult uult n[on] h[ic] a[li]a uult pura a[li]a suspensio a[li]a
 et. ¶ Mai[or] p[ro]p[ri]e, q[ui]d Deus uult et h[ic] n[on] uult uult
 uult uult, et uult, et h[ic] uult e[st] a[li]a uult, q[ui]d
 uult uult n[on] h[ic] a[li]a uult pura a[li]a suspensio a[li]a
 ¶ H[ic] p[ro]p[ri]e q[ui]d pura a[li]a suspensio uult, o[mn]i ex imp[er]e uult
 uult, et in Deo imp[er]e uult uult uult, q[ui]d uult uult

aiij suspensio q̄ ex illa oritur.

Deniq̄ ab aeterno dabit in Deo perfectissima cognitio q̄ q̄m
que tota in om̄m prim, et secund, et tertium intendi, et intendi illud; q̄
dabit semper posteriora utilitas, aut utilitas obiectorum, q̄ Deus vult ut
n̄ vult, et n̄ pura suspensio. Nec dicitur potestas in nobis effecta cog
nitione obiecti n̄ repugnare q̄ Deo pura aiij suspensio. Sic n̄ ad
o in nobis accidit, q̄ in exercitio aiij aliqua quali ratio pot̄ representari.
In Deo vero n̄ ita eē pot̄, cum perfectissime cognat oia.
Itaque q̄ illa pura aiij suspensio nullam boni vitiq̄ in Deo herē
pot̄, et illam vult. Q̄ dicitur herē vocem boni ad spoliandam li
bertatem q̄ et in suspensio q̄m, ut in utilitate, et utilitate sp
licari pot̄ n̄ substantias q̄ libertas ad suspensionem procedit ex im
perfecta cognitione, q̄ in Deo sum herē n̄ pot̄.

Arg. 1. Intra quatuor versari aliquo modo via mala cul
pa, q̄ si versari vult illa q̄ aiij potestivum (hoc n̄ ad boni
tate loq̄ debet) q̄ mori neḡ se h̄c via illa. Resp. Dicitur vult
tem via mala culpa versari permittendo ipsa q̄ aiij potestivum, q̄
n̄ vult dare auxilia efficacē ad evitanda peccata.

2. Non eē q̄ res hinc inde potest q̄ nullam boni vo
im h̄c, q̄ n̄ pot̄ Deus aiij potestivum illud velle. q̄ neḡ t̄m se h̄c
via illud. Resp. n̄ eē q̄ eē negim̄ verum potestivum herē boni n̄
im ad ostensionem aīna si pot̄, q̄ aliquid attribuli, et p̄ferre
pot̄ Deum q̄ aiij potestivum illud velle.

Arg. In Deo dabit libertas contradictionis; hoc aut̄ duri
n̄ pot̄, n̄ ubi dabit pura aiij suspensio, q̄ hoc in Deo eē admitten
da. Ante solutionem ad sensum eē libertatem contradictionis
q̄ pot̄ ita accipi ut excuset in aiij potestivum et puram illius ex
ercitiam (vult puram continentiam illam q̄ n̄ orit̄ ex aliquo aiij potest
tivo) et h̄ nulla debet in Deo libertas contradictionis, cum n̄ pot̄
herē puram suspensionem. 2. pot̄ eē libertas contradictionis, q̄
excuset in aiij potestivum et negim̄ illis, ortam ex aiij potest
tivo. Notabis t̄m q̄m dicitur in Deo negim̄ contradictionis illius
q̄ contradictionis ei opponitur. Cum q̄ libertas h̄c Deo via q̄m
que creatum totum herē vult, q̄ vult negim̄ contradictionis
q̄ contradictionem q̄ vult negim̄ contradictionis; dabit pot̄, hoc 2.

Quis attingit ad amorem simplicis complacentia, q
 non in certis possibilibus sicut habet, et q admittant quoniam quoniam leguntur
 legas se narium cognit certis possibilibus, ita amanda se narium sicut con-
 placere incertis possibilibus, illas q amare, q amor qd e effigax ut illis
 des exiam. Contraria tñ sicut probabilior videtur, qm be-
 quet suar. diff. qd. sub. 16. no. 59. Nam ab se uim uicibus nul-
 lum amorem certis narium ee in des, neque ad illud ee, neq
 ad perfectionem: neq narium sequi ex aliqua ipsius perfectione. Quoniam
 qd populus nullam commotionem narium habet cum certis possibilibus,
 ita dicit amor in illa pot. sistere, et sibi de sua bonitate compla-
 cere, qd ad ipsas se extendat; alioquin illarum confortio indigeret.

Quoniam qd uitas uita sicut sunt dare uisum niti simplici
 et complacentia narium amat, qd aptiori Deus, qd bonum sibi suffi-
 ens, et in seipsum niti narium pter se ipsum simplici et complacentia a-
 mabit. Per contra: qd tripliciter pot. considerari Simplicia complacen-
 tia; qd ita e abq uitas inefficax in des. s. per actum, quem expli-
 camus per uisum uoluntatis nalem, ut uellem hoc bonum, si fieri pot.
 hoc aut e clarum desiderium de re in ordine ad exiam; sub qua
 possibilis niti considerantur qd talia; qd hunc amorem nequeunt sicut.

Qd pot. considerari aut inefficax qd quapsdam compla-
 centiam in re pulchra, ut e bona, absque ulla desiderio ueni il-
 lam; ut qd quis complacet in pulchra imagine uisa, aut in uita
 aut in bonitate dei contemplata; talis uis complacentia, e qdam
 delectio de proprio aut uia tale bonum. Delectat n. nos pulcherrimaf-
 pulch, qd ipse met uis uia tale bonum e uolentibus nra nra ee
 talis delectio e, qd autibus simplex complacentia, qd prout dicitur e
 de ipso obbe pro ut exit in nobis, et contra de obbe uolentibus qd
 ordinem ad exiam. Et sic si daretur talem delectationem in des de uo-
 luntate uery possibilium, qm multi concedunt, adhuc niti eet et pos-
 sibilibus consideratis sicut ulla ordine ad exiam, ut pot.

Qd pot. considerari simplex illa complacentia in des
 se inuim beneuolentia ipsius obbe, seu uis uisa, et uolentibus: et sic
 niti aliqd e, qm uelle, et gaudere qd ut illa nial talem uolentem
 et uolentibus, qm in illa uolentibus. Sa qd sic aut niti pot. dari
 in des uia possibilis, niti considerantibus per ordinem ad exiam, qm qd

terant heri: q̄ in se oīst sunt potibilia, s̄t negim; q̄ q̄ po-
 ibilia sunt amorem dīnum que liberrim, nō naturam ca-
 lent trāre. cum p̄cedit sic nullam hiant unitem, ad q̄m amor
 est simpliciter complacētia trāe.

Quia illi q̄m cui S. J. J. dicitur dīnum ver-
 bum p̄cedere est ex lignis crey potibilia, et Spiritum Sanctum
 nō p̄cedere ex amore potibilia. Nō aut̄, hōc ē, q̄ trāe p̄-
 ibilia hiant naturam longinivem lū oī p̄ā dīna, ā qua p̄cedit
 li p̄cedit: ut lignis dīna natiā tendunt in oīp̄m dīnam, p̄-
 dīā et tendit in oīa potibilia, quā potibilia, et cont̄er cum vobis
 dīnum p̄cedat ex lignis q̄t, et oīum, q̄ estānt p̄cedit in q̄m,
 et p̄cedat ex lignis crey, q̄ hiant naturam longinivem hūp̄-
 lo q̄m. Cum p̄cedit crey potibilia, quā tales, id ē considerate in-
 ipsis, et hōc ordine ad p̄cedit nō hiant naturam longinivem cum
 amore dīno, nō p̄cedat Spiritus Sanctus ex amore potibilia; q̄ hōc
 p̄cedat ex amore natiā, qualis ē dī, amor estā.

Si trā potibilia considerentur nō in se ipsis, s̄t p̄cedit in-
 imenter sunt in q̄m; tunc amantur, ā vobis dīna natiā, et co-
 dem an, q̄ crey dīna oīp̄ā amat̄: sic in q̄m amantur dīam oī-
 p̄ā natiā amat et gaudet q̄m oīa sunt potibilia; q̄ nō p̄cedit
 hōc oīp̄ā, quin trāe sunt potibilia; ut ille met oīa amant̄
 oīp̄ā optime dīli poterit simplex amor oīp̄ā.

Quando q̄m et sacra Scriptura dicit q̄m velle dī
 qua hōc natiā hiant, nec hiant exīā, et p̄cedit oīum q̄m
 labat: salutem oīum hūm, ut q̄m dī dicitur q̄m velle oīp̄ā
 et saluos fieri cum hōc plurimi amantur et illor̄ dī hōc potibilia
 s̄t, nō ē intelligendi de p̄cedit potibilia, considerat̄, hōc ordine ad car-
 am, s̄t p̄cedit ad illam, q̄m trā q̄m dī q̄ ad finem estāti-
 ter nō vobis.

Tractatus de habitibus.

Disputatio 1^a

Sub. 1^a De habitibus naturalibus.
 De natura et sub-
 habitibus naturalibus.

Dari huius naturae diffinitio ex duar. diff. 44. diff. 1. Tom. lib. 5.
 met. cap. 5. que. 1. lib. 2. Q. in Jojo, lib. 1. Post. cap. 1. q.
 1. art. 4. Varg. 1. 2. diff. 15. Turb. de aia diff. 16. lib. 1.
 Huius autem a. Mar. huius naturae in unum miam: Huius est q. dicitur p.
 mens et de se stabilis in huius q. v. ordinata ad ordinem, n. tri.
 byens tam, huius q. dicitur, et huius q. dicitur illam
 et sic de se. Huius est qualitas abstracta difficile mobilis
 q. dicitur huius vitalis, imitans, et facilitans ad aia huius illis, agg.
 huius est. Huius q. dicitur explicat nam huius, et q. dicitur dicitur na.
 huius a diagonalibus, de q. infra. Sufficienter huius difficultates, aia
 nam huius explicanda.

Q. Huius huius sunt qualitates representabiles? neg.
 Vnde videtur. I. h. cum O. Tho. 1. 2. q. 1. art. 4. Durand. q.
 4. prologi. Et p. 1. q. dicitur in habitibus est huius: q. dicitur
 n. illi representare potius, representans ipse; q. huius q. dicitur representat.
 vi. V. huius videtur n. huius representabiles: q. nulli huius representat.
 viis est ex sua natura. Et aia q. dicitur n. est q. dicitur cognoscens: q. dicitur q.
 huius huius representabiles dicitur; representans n. ad q. dicitur cognoscen.
 tem ordinat. Et huius aia ad facilitandam q. dicitur; huius autem
 prestare potius quin huius representabiles, q. dicitur representabiles n.
 sunt.

Atq. huius producentibus ab aibus, q. dicitur q. dicitur, et q.
 sensabiles; q. dicitur quoque representabiles erunt: Valde contra, q. dicitur
 naturae n. impedita producit illum, quem pot. perfectissimum, huius
 producentibus, q. dicitur ab aibus representabiles; q. dicitur produ.
 centibus. Et confirmat q. dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur
 ab ipse representabiles; q. dicitur huius q. dicitur ab aibus representabiles produ.
 centibus erunt representabiles. Huius neg. aia. Ita confirm. aia q. dicitur
 aia ipse representabiles producere aia representabiles, q. dicitur
 huius huius est in aibus ut representent obiectum; huius n. aia q. dicitur
 nes obiectum, q. dicitur medianibus, obiecta univertis q. dicitur; et in hac represen.
 tative aia q. dicitur nulli potius huius vim cognoscens. In ha.
 bitibus, n. dicitur huius representabiles, q. dicitur cum huius dicitur super.
 huius n. dicitur representabiles si ab aibus representabiles produ.
 centibus: aia n. dicitur equivoce n. dicitur dicitur huius q. dicitur omnem